

Stort intresse för rovdjursinformation

Kristinehamns JVK ordnade onsdag 5 mars ett rovdjursmöte i Björneborg med Maria Falkevik och Fredrik Wilde från Värmlands länsstyrelses rovdjursenhet.

Det blev välbesökt! Vi hade hoppats på 50, det kom över 100.

Våra inbjudna informatörer presenterade information om spårning, revir, aktuella rovdjurstillgången, nuläget för licens- och skydds jakt samt lite om vad de trodde om den framtida utvecklingen.

Vi delade upp mötet i en presentations- och en frågedel med kaffe emellan. Men det upplägget sprack lite lätt i och med en viss möjlighet att ställa frågor även under informationsdelen så vi fick hålla igen lite och vänta med de "tungta" frågorna till efter kaffet.

Maria och Fredrik betonade hur viktigt det är att få grundinformation om rovdjursförekomst från jägare och allmänhet. Det är inte att begära att länsstyrelsen och deras 14 spårare ska kunna ha örnkoll på varenda kvadratmeter av Värmland kontinuerligt för att se om det har varit någon varg eller björn som har varit ute och gått.

När det gäller spårning så måste enligt regelverket länsstyrelsens personal kvalitetssäkra rovdjursobservationerna för att de ska räknas. Det här synsättet kan inte länsstyrelsen påverka utan det har Naturvårdsverket bestämt. Skiljer lite gentemot Italien och Rumänien i metodseriositet. Man får nu med den höga vargkoncentrationen i stor utsträckning utnyttja DNA-prov för att kunna särskilja individer och grupper. På frågan om vad DNA-prov kostar så hade man inga aktuella priser men hittills så har man fått de väsentliga proven genomförda. Konstaterats att det kan bli stora revirförändringar mellan åren så man får börja med en tom karta varje år egentligen och sedan bygga upp kunskapen om revir på nytt. Vad som också kan krångla till det är att hannarna byter revir och tikar rätt friskt.

Man har nu genomfört spårningarna för att kartlägga reviren samt vilka vargrevir som fått föryngring våren -13. Man avvaktar en del DNA-analyser av vargskit. Resultaten hittills pekar på 26 vargrevir och 13 föryngringar. När det gäller lo så har bara 6 familjegrupper identifierats. Enligt reglerna så räknas inte enstaka lo. Beträffande björn så beräknas stammen i Värmland uppgå till 17 st. inga föryngringar. Även järv har identifierats i norra Värmland.

Totalt i landet så är det 29 vargföryngringar -13 som har identifierats hittills. Kullstorleken är normalt 3 – 7 valpar.

I närområdet så kan konstateras att vi har max. 4 vargar i Vismen och att ingen ny hane har ersatt den som tåget tog hand om. Det var det en lokalboende som inte höll med om utan hänvisade till egen observation av stor ensam varg. Fredrik förklarade att förra årets valpar nu är lika stora som föräldrarna och nu går sina egna svängar både inom och utom reviren.

Man gick även in på lagstiftningen avseende vargskytte. § 23 b i Jaktförordningen innebär att Länsstyrelsen efter delegation från Naturvårdsverket kan ta beslut om olika former av vargjakt. Naturligtvis överklagat av de vanliga rovdjursvårnarna. § 28 innebär att ägare/vårdare av tamdjur får skjuta rovdjur om inget annat hjälper för att avvärja hotande angrepp på tamdjur. Gäller även under jakt. § 9 innebär att polisen får ta beslut om att skjuta aggressiva djur.

Sedan kom man in på arbetet inom länet att fastställa miniminivåer för resp. rovdjursart samt även förvaltningsmål. Klart framgick att vi har ett överskott av varg som vi kan dela med oss av. Begreppet Toleransnivå skulle också hanteras under året. Allt detta är ett jobb för länets Viltförvaltningsdelegation tillsammans med berörda tjänstemän. I delegationen är såväl jägare som naturorganisationer representerade.

Sedan var det dags för kaffe och snack.

Maria och Fredrik i berättartag

Efter kaffet blev det en organiserad frågestund där man tog upp risken för utflyttning i norra Värmland pga. vargens hårda påverkan på älg tillgången. Man överväger att ställa in älgjakten i år. Det var mycket frustration som vädrades över hur bevarandesidan totalt förstör möjligheterna till att omsätta politiska beslut till praktisk verkstad. Antalet vargar vid årets inställda vargjakt och krånglet om man sköt en varg ifrågasattes.

Många frågor handlade i grunden om beslut som våra politiker tar eller inte tar samt hur EU med sina habitatdirektiv, och till del personliga tyckande, påverkar möjligheten att bedriva en vettig jakt med hund på såväl älg, övriga hjortdjur och småvilt.

Vi borde kanske ordna ett nytt möte med de som fattar, eller inte fattar besluten. Men då är det väl tveksamt om man får några tydliga och relevanta svar.

Maria och Fredrik skötte sig bra och hanterade såväl information och frågor på ett sakligt sätt. De uppträdde vettigt och objektivt. Till skillnad mot hur det verkar vara i ett annat län inom området.